

ὅποιες τὰ πράγματα ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἀπεδείκνυον ψευδαῖς. Μολονότε τέλος ἢ ἀντιπολίτευσις συνώνυμοι κατὰ τὴν ἐνστάσαν κατὰστασιν τῶν πραγμάτων, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπροκάλεσε τὴν βίαν, εἴτε παρρησία διὰ τῶν ἐφημερίδων τῆς, εἴτε μυστικῶς διοργανήσασα ἐταιρία, ἢ ἐξουσία ἡδύνατο καὶ ἐπαναπαύεται ἐπὶ τῆς ἰσχύος τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε, καὶ ἡ ὁποία θέλει τὴν βοηθήσει ἐνεργητικῶς, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε διακινεθῆναι ἢ νόμιμος τάξις. Ὅλοι λοιπὸν αἱ σκευαίαι αὐταὶ δὲν εἶχον πολιτικὴν βεβαιότητα ἐνώπιον τῶν φρονιμῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἡδύνατο κάλλιστα κατὰ τὴν ἀποφασίαν τὰς τάσεις τὰς ὁποίας ἀνδρείως ἡδύνατο κατὰστασθαι, ὡς αἱ εἰς τὴν ἡμετέραν φωνήθη διὰ πράξεων στασιαστικῶν. Ἐπὶ τέλος ὅλα τὰ συμβάντα ἀπέδειξαν ὅτι πραγματικῶς ἢ ἀντιπολίτευσις δὲν ὑπῆρξε πώποτε ἐπιφύκει δὲ ὅλα ταῦτα ὅσα ἐπραξε.

Τὸ μόνον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶχον ἀδιαφιλονεικῆτον βεβαιότητα, καὶ τὸ ὁποῖον ὤφειλε καὶ ἐπισύρη ὅλην τὴν προσοχὴν τῆς ἐξουσίας ἐπὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὑπῆρξεν ἡ θέσις τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ Γερουσία, τῆς ὁποίας ἡ πλειονοψηφία οὐσιαστικῶς Μαυροκορδατική, ἐτέθη ὡς ὑπαναντίας βίαιος καὶ συστηματικὸς ἐναντίον παντὸς ὑπουργεῖου μὴ ἐκπορευομένου ἀποκλειστικῶς ἐξ αὐτῆς.

Πολλάκις ἐμέμφθησαν τινες τὸ ὑπουργεῖον ὅτι δὲν ἔλαβε πρόνοιαν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐξασφαλίσθη διὰ τὴν συνδρομὴν τῆς Γερουσίας, εἰσάγον ἐν αὐτῇ τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἡδύνατο καὶ τὸ βάλωσιν εἰς ἀρμονίαν μετὰ τῆς Βουλῆς, καὶ κατὰ συνέπειαν ὡς ἀποστρέψῃ τὰς δυσκολίας αἱ ὁποῖαι ἐφάνησαν ἀργότερα καὶ παρέλυσαν, οὕτως εἰπεῖν, τὴν Κυβερνητικὴν ἐνεργητικότητά.

Ἄν τοῦτο ὑπῆρξε σφάλμα, εὐκόλως θέλει δικαιολογηθῆ τὸ ὑπουργεῖον ἐνώπιον τῆς γνώμης τῶν μετριοφρόνων. Οὐδεὶς ἀψήφισε πώποτε τὰς τάσεις τῆς Μαυροκορδατικῆς Γερουσιαστικῆς πλειονοψηφίας, οὐδὲ τὸ ὑπουργεῖον ἐδυνήθη ποσῶς καὶ ὑποκριθῆ ὅτι γρήγορα ἢ ἀργά ἤθελε θεωρήσει ἑαυτὸ ἠναγκασμένον καὶ διορίσῃ νέους γερουσιαστάς, διὰ καὶ ἐπιφέρει μετὰ τῶν συνταγματικῶν ἐξουσιῶν τὴν ἐπιθυμητὴν ἀρμονίαν. Ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε καὶ φερθῆ ἀποτόμως ὡς πρὸς τὸ μέτρον αὐτὸ, διὰ καὶ μὴ τὸ κατηγορήσῃ μετὰ ταῦτα ὅτι ἠτώτευσεν τὰς πηγὰς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅτι ἔλαβε πρόνοιαν πρὸ πάντων καὶ τοποθέτησεν τοὺς ὁπαδοὺς του δὲν ἠθέλησε καὶ προδικάσῃ τὴν διαγωγὴν τοῦ σώματος αὐτοῦ, μῆτε καὶ δείξῃ ὅτι δὲν εἶχεν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς Γερουσιαστάς καὶ τοὺς Μαυροκορδατικούς, καὶ ἔδωκε καιρὸν εἰς αὐτοὺς ὡς ἀποφασίσωσιν ἐλευθέρως ὅτι ἤθελε τοὺς ἐμπνεύσει ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ ἀγάπη των εἰς τὰ τοῦ κράτους συμφέροντα. Τὸ ὑπουργεῖον εἶχε προσέτι μέγιστον συμφέρον ὡς ἀκούσῃ τὴν κοινὴν γνώμην, θεωρήσασα τὸ μέτρον αὐτὸ ὡς ἔργον ἐξασφαλίζον τὴν ὑπαρξίν καὶ τὴν διάρκειαν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὴν σύμπνοιαν ἣτις πρέπει καὶ ἐνυπάρχει μετὰ τῶν δύο σωμάτων τῶν ἀποτελούντων τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

Οἱ πλείον λυσσάσεις τῆς ἐνεστάσης ἐξουσίας ἐχθροὶ δὲν δύναται καὶ μὴ ὁμολογήσωσιν, ὅτι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐφέθη τὸ ὑπουργεῖον σύμφωνα μετὰ τοὺς κανόνας τῆς πλείον ἀμέμεπτου εὐκρινείας καὶ μετὰ μετριοφροσύνης, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ὑπαναντίου του ὀφείλου καὶ κατανοήσῃ καὶ καὶ ἐκτιμήσῃ. Ὅλοι κληρὸν ἔτος παρῆλθεν ἀφ' οὗ τὸ ὑπουργεῖον εὐρίσκειται ἀπέναντι τῆς Γερουσίας ὡς μετεχειρίσθη ὅλας τὰς παρουσιασθείσας ἐκαιρίας, διὰ καὶ τὴν ἀναγκάσῃ καὶ ἐνοήσῃ τὰ χρεῖα τῆς, καὶ καὶ τὴν ἀποστρέψῃ ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνον ὁδὸν εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἔσυρε τὸ φατριαστικὸν πνεῦμα. Διὰ πολὺν καιρὸν ἐκολακείθη ἀπὸ τὴν ἔλπίδα ὅτι οἱ Γερουσιασταὶ ἤθελον δικαιώσει τὴν ἐμπιστοσύνην τὴν ὁποίαν εἰδείξεν εἰς

αὐτοὺς ὁ Βασιλεὺς, θέτων αὐτοὺς εἰπεῖν τὴν τύχην τοῦ πρώτου συνταγματικοῦ ὑπουργεῖου ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς. Ἐνόμιζεν ὅτι οἱ Γερουσιασταὶ ἤθελον κατανοήσῃ ὅτι ἡ ἀποστολὴ των εἶναι οὐσιαστικῶς συντηρητικὴ, καὶ ὅτι εὐσυνειδότως ἤθελον τὴν ἐκπληρώσει οὐδεὶς δὲ ἤξίου ὅτι σῶμα πλασθὲν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῆς 29. Μαρτίου ἤθελε προσκόλληθῃ ἐντελῶς εἰς τὸ σύστημα τῆς τετάρτης Αὐγούστου. ὅλοι ἐπερίμεναν καὶ τὸ ἴδωσιν ἀντιπολιτευόμενον, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπίστευεν ὅτι ἤθελε ψηφισθῆ με ὀργήν. Ὁ τόπος ἤθελε κερδίσει ἐκ τοῦ αὐστηροῦ ἐλέγχου τὸν ὁποῖον ἡ Γερουσία ἤθελεν ἐξασκῆ ἐπὶ τῆς πορείας τῆς Κυβερνήσεως, ἐπίκρισις δὲ λογικὴ καὶ ὀρθὴ ἐπὶ τῶν ὑπουργικῶν προτάσεων ἤθελεν εἶσθαι λίαν ὠφέλιμος. Ὅστε ὅχι μόνον τὸ ὑπουργεῖον ἐπερίμενε τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὑποκύψει ἤθελεν εἰς τοῦτο χωρὶς δυσχεραίνειν καὶ δειλίαν. Ἀλλὰ τῆν τρόπον ἀνταπεκρίθη ἡ Γερουσία εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τὴν ὁποίαν εἰδείκνυεν εἰς αὐτὴν τὸ ὑπουργεῖον; Πρὸ πάντων διερέθη εἰς δύο ἐχθρικές φατρίες, ἐξ ὧν ἡ μὲν ἔχουσα τὴν πλειονοψηφίαν, ἐνόμισεν ὅτι δὲν ἔχει ἄλλο καθήκον καὶ ἀποστολὴν, εἰμὴ τὴν διὰ πάσης θυσίας ἀποκατάστασιν τοῦ Μαυροκορδατικοῦ ὑπουργεῖου, ἡ δὲ ἄλλη ἀποτελοῦσα ἀνίσχυρον μειονοψηφίαν, ἀπέφρασε καὶ ἐναντιοῦται καὶ καὶ ὑποστηρίξῃ τὸ ὑπουργεῖον τῆς 4 Αὐγούστου. Ἀφοῦ ἅπαξ τὸ Μαυροκορδατικὸν κόμμα ἀπέδειξε τὴν εἰς τὸν κόλπον τῆς Γερουσίας δύναμίν του, τὰ μέλη αὐτῆς δὲν ἐφρόντισαν πλέον καὶ φανῶσι μετριοφρον. Συστηματικῶς λοιπὸν πόλιμος ἐκηρύχθη κατὰ τῆς ἐξουσίας, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον κατήντησαν καὶ καταδικάσωσι προηγουμένως καὶ ἄνευ συζητήσεως ὅχι μόνον τὰς προτάσεις, ἀλλὰ καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπροχώρησαν μάλιστα περαιτέρω. Ἐπερησάσασα ἡ πλειονοψηφία τὰ ὄρια τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀντιπροσωπικῆς εὐπρεπειᾶς εἰς τινὰς διοικητικὰς πράξεις, κατέστη κατήγορος τοῦ ὑπουργεῖου, λησμονήσασα, ὡς φαίνεται, ὅτι εἰς τὴν Βουλὴν μόνον ἀνήκει ἡ κατηγορία κατὰ τῶν ὑπουργῶν, καὶ πρὸ πάντων λησμονήσασα, ὅτι ἀφοῦ ἅπαξ ἤθελε κατὰ τὴν κατῆγορίαν ἡ Γερουσία, δὲν ἡδύνατο πλέον καὶ χρησιμεύσει, ὡς ὀρίζει τὸ Σύνταγμα, δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου οἱ ὑπουργοὶ ὀφείλου καὶ διδῶσι λόγον διὰ τὰς πράξεις καὶ τὴν διεύθυνσίν των. Λυπηρὸν εἶναι ὡς ἀποδείξωμεν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὅτι τὰ φατριαστικὰ πάθη παρέσυραν τοσοῦτον τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Γερουσίας, ὥστε ἐλησμονήσῃ τὴν ῥητὴν τοῦ Συντάγματος διὰ τῆς Βουλῆς, ὅτι ἡ Βουλὴ κατηγορεῖ τοὺς ὑπουργοὺς ἐνώπιον τῆς Γερουσίας καὶ αὐτὴ τοὺς δικάζει.

Ἐπὶ τὴν ἐπιρροὴν τῆς Μαυροκορδατικῆς πλειονοψηφίας ἡ Γερουσία ἀπὸ συντηρητικὴ, ὡς ἔπρεπε καὶ ἦναι, καθίστατο στοιχεῖον διαλύσεως καὶ καταστροφῆς τῆς Κυβερνητικῆς ἐξουσίας. Ἄντι δὲ καὶ προσπαθῆ καὶ κρατῆ τὴν ὁρμὴν τῆς Βουλῆς, ἣτις, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς της, κινεῖται συνήθως ὀρμητικώτερον, τὴν ἐρέθιζε, καὶ συχνάκις παρετηρήθη, ὅτι ἐνῶ ἡ Βουλὴ εἶδε παράδειγμα φρονήσεως καὶ μετριότητος, ἐφαινετο ὅτι τ' ἀναρχικὰ στοιχεῖα κατέφευγον εἰς τὸν κόλπον τῆς Γερουσίας.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, δὲν ἡδύνατο πλέον καὶ ὄφισται μία τοιαύτη πραγμάτων κατάστασις. Αἱ ἐργασίαι τῆς Συνόδου ἐσταμάτησαν ἐξ ἀνάγκης, ὅλα δὲ ἄνευ ἐξαιρέσεως τὰ παραδεχθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς νομοσχέδια ἐπαπέλουθον ἀπὸ ἀναπόφυκτον ἀπόρριψιν ἐκ μέρους τῆς Γερουσίας. Ἀπέναντι τοιαύτης καταστάσεως δὲν ἔμενε πλέον εἰς τὸ ὑπουργεῖον εἰμὴ ὡς ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὰς πράγματα, ἢ καὶ καταφύγῃ εἰς διορισμὸν νέων Γερουσιαστῶν. Ἰσχυρὸν ὅθεν ὡς ἐκ τῆς γενικῆς συγκαταθέσεως, καὶ ἐπιστηρικῶς ἐπὶ τὴν πολυἀριθμὸν καὶ ὁμοιοῦσαν πλειονοψηφίαν τῆς Βουλῆς κατέφυγεν εἰς τὸν θρόνον, ὁ δὲ Βασιλεὺς διορίσας δεκαπέντε νέους Γερουσιαστάς ἀπεκατέστησε μετὰ τῶν συνταγματικῶν ἐξουσιῶν τὴν σύμ-

πνοιαν, τὴν ἐσορροπίαν καὶ τὴν ἀρμονίαν, ὡς ἀπαιτοῦν τὰ γενικά τοῦ κράτους συμφέροντα, τὰ παθόντα ἐνεκα τῆς θέσεως τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὸ Μαυροκορδατικὸν κόμμα ἢ δὲ κοινὴ γνώμη, ἣτις προπολλοῦ παρεκίνει τὴν ἐξουσίαν εἰς αὐτὸ τὸ μέτρον, τὸ παραδέχθη εὐχαρίστως, ὥστε μόλις παρῆλθον ἔκτοτε ὀλίγαι ἡμέραι, ἢ ἐμπιστοσύνη, τὴν ὁποίαν ἐκλόμισαν αἱ ἀργοπορίαι τοῦ ὑπουργεῖου, πανταχόθεν ἐπανορθώθη.

Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν ὑποστηρίζεται ἤδη ἀπὸ τὰς Βουλῆς, ὅλα δὲ αἱ βαρύτεραι δυσκολίαι ἐνικήθησαν ἤδη, ὅς ὁ κόσμος ἀνυπομότως περιμένει καὶ ἴδῃ τί θέλει ὠφεληθῆ ἢ ἐξουσία ἀπὸ αὐτῆν τὴν νέαν θέσιν. Ἀπὸ τὴν στιγμήν ταύτην ἀρχεται ὑπὲρ τοῦ ὑπουργεῖου ἐποχὴ πραγματικῆς ἰσχύος, ἀλλὰ καὶ σοβαρᾶς ἐνταυτῷ εὐθύνης.

Ἀριθ. 959
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
 Ο
 Διοικητῆς Θήρας
 Διακηρύττει ὅτι.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ εὐρεθία κατὰ τὴν 14 Ἀπριλίου Τ. Β. ναυαγισμένη εἰς ἐξέμωτον τοῦ ἀκρωτηρίου λέμβος τρέχει κινδυνὸν φθορᾶς, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 227 ἀναφορὰν τοῦ ὑγειονομολογικοῦ ἀρχιστράτηγου Θήρας, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἐμποίησεως ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους.

Α. Ἡ ἐμποίησις τῆς λέμβου ταύτης γίνεται ὁμοῦ μετὰ εὐρεθέντων σὺν αὐτῇ ἐπιπλα, οὐσ' ἂν πανί, ἑστῶν, ἀντέναν καὶ τὰ τοιαῦτα.

Β. Ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει καὶ πληρῶσθαι τὸ τίμημα τῆς υπερβεβαίσεως του ἐντὸς ἐικοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως, ἣτις θέλει γενῆ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀνφθάσῃ τὸν ὄρον τῆς ἐκτιμήσεως.

Γ. Ὁ ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦται καὶ πληρῶσθαι συνάμα τὰ ἐξῆς τοῦ κήρυκος τοῦ χαρτοσήμου κτλ.

Δ. Ἡ δημοπρασία ἀρχεται καὶ λήγει τὴν 20 Αὐγούστου τοῦ προσηγγίζοντος εἰς τὸν συνῆθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον τῆς πόλεως ταύτης.

Εἰδοποιούνται ὅθεν ὅσοι ἐπιθυμοῦν καὶ γενῶσιν ἀγοραστὰ καὶ παρυσιασθῶσιν ἐν καιρῷ καὶ προσφέρωσι τιμὰς.

Θήρα τὴν 19 Ἰουλίου 1845.
 ὁ Διοικητῆς
 Ι. Τομπακάκης

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποφανόμενος Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 2 Ἰαννουαρίου 1844 καὶ ὑπ' ἀριθ 1775 Πωλητηρίου, συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου πρώην Εἰρηνοδίκου Μυκόνου Κυρίου Ἐμμανουὴλ Ἰωάννου Πρασσάκη, ἠγόρασα ἀπὸ τῆς Κυρίας Μανθῶ Ξανθάκη τὸν κατὰ τὴν θέσιν Ἁγία Κυριακῆ τῆς πόλεως Μυκόνου κατεμένην ἰδιόκτητον ταράτσαν μετὰ ἐν αὐτῇ δικαιώματα, συνορευομένην μετὰ τὴν οἰκίαν τῆς αὐτῆς πωλήτριας καὶ μετὰ τὴν ταράτσαν τοῦ Κυρίου Ἐμμανουὴλ Τρανῶ κατοικοῦ Μυκόνου διὰ δραχμὰς 150 εἰδοποιῶ ὅθεν τοὺς ἔχοντας δικαιώματα προτεμήσεως ἐπὶ τῆς εἰρημένης ταράτσης καὶ κάμωσι τὰς ἀπαιτήσεις των, ἐν δὲ ἔλθωσιν, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ Νόμου τεταγμένης προθεσμίας.

Ἐν Μυκῶν τῆ 14 Ἰουλίου 1845.
 Ὁ Ἀγοραστὴς,
 Ἰωάννης Χ. Γεωργίου.

ὁ Συντάκτης.
 Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.